

Talsymboler i Bibeln

Föredrag vid seniorläger på Klippan 2013

En eller ett i betydelse *första* och *enda* är både Guds och Sonens talsymbol. Matt. 23:9.

5 Mos. 6:4. Herren vår Gud, Herren är en. 1 Tim. 2:5. En enda är Gud och en enda är medlare mellan Gud och människor.

Tvåtalet betecknar *sant och sanning* enligt regeln Vad två vittnar gäller för sant. Joh. 8:17. Jesus säger till folket: Också i er egen lag står det skrivet, att vad två människor vittnar är giltigt. Lagens två tavlor = sanningen om vad Gud kräver. Koret = det allra heligaste 20x20x20 alnar. 1 Kon. 6:20.

Treatalet är gudomlighetens tal (treenighetens tal) och betecknar gudomligt ursprung eller givet av Gud t ex ett gudomligt beslut eller en gåva eller straffdom från Gud.

När konung David hade fallit i en högmodssynd, fick profeten Gad i uppgift av Herren att säga till honom: Så säger Herren: Tre ting förelägger jag dig. Välj ett av dem, som jag skall göra mot dig! 2 Sam. 24:12. Jonas tecken. Matt. 12:40. Högtid tre gånger per år åt Gud. 2 Mos. 23:14.

Fyratalet betecknar hela den timliga världen, Hes. 7:2, och himlavalvet. Hes. 37:9.

Fyrtalets betydelse är uppenbar i och med att de fyra väderstrecken öster, väster, norr och söder täcker hela jorden. Därför uttrycks hela världen eller alla människor i bibeln med just fyrtalet. Luk. 13:29. Människor sägs komma från de fyra väderstrecken d v s från hela världen. Detsamma uttrycks också med "jordens fyra hörn", Hes. 7:2.

Fyrtalet finns redan i 1 Mos. 2:10, där det står "Från Eden gick en flod ut och vattnade lustgården och som sedan delade sig i fyra huvudgrenar."

Varför nämns det över huvud taget, att Edens flod hade fyra huvudgrenar? Det måste ju ha en särskild betydelse, eftersom det är skrivet.

För det första är Eden en bild av Kristi rike och floden en profetia om evangeliet, den kraft och näring som ger liv åt rikets alla inbyggare.

Den citerade versen i bibelns första bok har sin motsvarighet i bibelns sista bok. Där talas i Upp. 22:1 om "floden med kristallklart vatten, som utgår från Guds och lammets tron", och båda citaten syftar på evangeliet om syndernas förlåtelse, som gäller hela världens alla människor. Därför är det inte heller av en slump att evangelisternas antal är just fyra. Fyrtalet understryker då, att det evangelium som evangelisterna förkunnar gäller hela världens alla människor.

Fyrtalet, liksom andra tal under tio, behåller sin särskilda betydelse också när det ingår i större tal t ex **multipliserat med tio**.

Tiotalet är fullständighetens tal, och det förstärker fyrtalet i den fråga det är tal om i texten. När det t ex är tal om synden understryker fyrtiotalet syndafallets totala grepp om hela världen och på samma gång dess fullständiga bottenlöshet, nämligen att vi alla är andligen döda.

Därför varade syndaflo den i fyrtio dygn, 1 Mos. 7:4,12, för att den skulle fungera som en bild av hela syndafallets omfattning och djup. Likaså varade Israels folks ökenvandring i 40 år på grund av deras trolöshet mot Gud, 4 Mos. 14:33 f. Talet för syndastraff är alltså fyrtio. Ett fullständigt spöstraff var bestämt till 40 slag.

Därför är också *syndabekännelsens tal* fyrtio. Nineviterna fastade i fyrtio dagar, Jona 3:4. Hesekiel bar Israels syndabörda symboliskt under fyrtio dagar, Hes.4:6. Men Moses och Hesekiels fyrtio dygns förböner var förebilder till den enda och verksamma förbönen för hela världen, den som Guds Son själv förrättade. Jesus blev därför förd av Anden ut i öknen för att fasta och frestas av djävulen i just fyrtio dagar och fyrtio nätter. Med detta fyrtilotal för Jesu fasta understryks, att Jesus var hela den syndiga världens ställföreträdare och syndabärare.

Men fyrtalet används också *multipliserat med 100* (= 400). Det syftar då på människosläktets fångenskap under synden. Såsom Israels folk måste vara i slaveri i Egypten under 400 år, så är hela världen under synden, döden och djävulen - ända tills vi likt israeliterna blir frälsta av Gud. Likasom fångenskapen i Egypten gick i arv från generation till generation, så ärver alla människor syndens förbannelse och blir aldrig befriade ifrån den utan att Gud sänder en frälsare. Han sände Jesus, som har kommit till oss och frälst oss från våra synder.

Men talet fyra, som betyder hela världen, gäller *både beträffande vårt syndafall och upprättelsen i Kristus*. Alla är fallna syndare och alla är också upprättade i Kristus. För att understryka den fyllbordade rättfärdiggörelsen för oss alla och att den också är fullständig visade sig Jesus för de sina under sammanlagt fyrtio dagar, Apg. 1:3. Det säger oss, att då Jesus alltjämt är representant för hela världen, är hela världen rättfärdiggjord i honom, genom hans ställföreträdande död och uppståndelse. Detta är fyrtilotalets budskap genom den Uppståndne: dels att han alltjämt är hela världens representant inför Gud och dels att hela världen därmed är lika rättfärdig i honom som han är rättfärdig genom sitt verk för världen.

Femtalet är en representant för en grupp av tal, som är hälften av ett annat tal och betecknar motsatsen till det större talet.

Fem är hälften av fullständighetens tal tio och betecknar otillräcklig och skuld. Matt. 14:17. "bara fem bröd". Bara fem jungfrur var förståndiga. **Femton** betecknar satan. Femton är hälften av 30, som är Guds tretal upphöjt till tiotalets dignitet och betecknar Gud. Djävulen är en femma, men strävar till att vara Gud (= 3x5) Upp. 18:13. **Tre och ett halvt** är hälften av sju och betecknar något oandligt eller världsligt i motsats till ett helt sjutal, som betecknar ande (Anden) eller något andligt.

Sextalet betecknar människan rätt och slätt. Sex består av två gånger tre, vilket visar på att människan har ett tvåfaldigt gudomligt ursprung: Gud 1) skapade henne och 2) blåste sin Ande i hennes näsa. 1 Mos. 2:7. Människan har sitt bibliska sextal redan från skapelsens sjätte dag. 1 Mos. 1. Och vid Sinai berg befallde Gud folket att arbeta sex av veckans sju dagar. 2 Mos. 20:9. Jämfört med fyrtalet, som används som symbol för människosläktet i stort, hela världen, fokuserar sextalet på människans egenskaper: en

ofullkomlig, svag och mot Gud direkt upprorisk varelse.

Sextalet förekommer i samband med **upproriskhet mot Gud** på tre ställen: ifråga om Goljat, 1 Sam. 17:4, ifråga om Nebukadnessars bildstod på Duraslätten, Dan. 3:1, samt i vilddjurets tal. Upp. 13:18. Vilddjurets tal, 666, utgör en beskrivning av människans ondska. De tre sexorna uttrycker människans strävan att upphöja sig själv till den treenige godomens nivå.

Redan i skapelsens morgon valde människan att följa satan. Sedan dess har människan inget fritt val utan är slav under lögnens furste och sina egna egoistiska begär och sin egen onda vilja - ända tills Guds Son gör henne fri. Joh. 8:36. **Sexhundra sextiosex** innehåller sextalet eller den fallna människans tal trefaldigt och därtill fullständighetens hundratal. Det betyder den fallna människan, som försöker upphöja sig själv till Gud och sätta sig över hans ord och tolka det med sitt förnuft.

Sjutalet betecknar också **Guds förbund** med världen (3+4) både det gamla förbundet och det nya fridsförbundet i Kristus.

Guds tretal och världens fyrtal bildar tillsammans sjutalet, som har att göra med Guds kontakt med världen genom Jesus och hans verk. Sjutalet är alltså evangeliets tal och kan uttryckas på många sätt: nådeförbundets, förlåtelsens, Jesu verks tal o s v. Det finns antytt också i profetian om Jesus: "...och hans namn är: 1) Under, 2) Rådgivare, 3) Mäktig, 4) Gud, 5) Evig, 6) Fader, 7) Fridsfurste." Jes. 9:6.

Sjutalet betecknar också **Ande eller andlig** eftersom Anden är den som förmedlar frälsningsbudskapet från Gud till världen. "Av mitt ska han (Anden) taga och förkunna åt er", säger Jesus. Joh. 16:14. I Uppenbarelseboken, som ska förstås med hjälp av symbolernas betydelser, presenterar sig Anden som "Guds sju andar" trots att han är en enda (Matt. 12:28, 31 och Upp. 2:7). Därmed påpekar Anden, att han är just frälsningsbudskapets Ande. Upp. 1:4, 4:5 och 5:6.

Sjutalet förekommer mycket ofta **i GT** och antyder där, att det som berättas är en profetia om frälsningen. En sådan förtäckt profetia är t ex profeten Elisas uppmaning till den spetälske krigsherren Naaman: Gå och tvätta dig sju gånger i Jordan, så blir du ren från sjukdomen! 2 Kon. 5:10. Elisas uppmaning är därmed riktad till oss alla med ett ännu viktigare innehåll än botandet av Naamans kroppsliga sjukdom: Tvätta dig i evangeliets flod, så blir du ren från syndens spetälska!

När det rädde svårtorka i Israel, väntade profeten Elia på regn från Herren. Han befälde sin tjänare att gå sju gånger och spana över havet efter moln. Den sjunde gången såg tjänaren ett litet moln stiga upp ur havet, så stort som en mans hand. Strax därefter föll ett kraftigt regn. 1 Kon. 18:41f. Sjutalet anger, att händelsen har något att säga om den kommande frälsningen. Torkan motsvarar den andliga död, som följde på syndafallet. Det lilla molnet är en bild av den obetydliga gestalt som Guds Son antog, när han kom till jorden. Det kraftiga regnet är frälsningen som kom genom honom.

Veckans sjunde dag, den dag då Gud vilade från sitt skapelseverk (1 Mos. 2:2,3), är en bild av den vila i budskapet om syndernas förlåtelse, som Guds Ande ger oss från våra egna fåfänga ansträngningar att göra oss dugliga inför Gud. Berättelsen om de sju goda åren och de sju missväxtåren i Egypten (1 Mos. 41:2 f.) är en uppmaning till oss att ta

vara på evangeliet, när det predikas, så att vi hålls vid andligt liv under prövningarna.

Gud hade i detalj planerat hur Jerikos erövring skulle gå till. Därvid använde han rikligt med sjotal, för att visa oss sentida människor, att erövringen av staden skulle vara ett andligt vittnesbörd åt oss om hur vår otros murar ska raseras. Det görs genom evangeliet. Israeliterna skulle tåga omkring staden under sju dagar, en gång var dag utom på den sjunde dagen, då de skulle gå hela sju varv. Sju präster skulle gå framför arken och blåsa i sju basuner, folket skulle följa efter. Blåsa i basun är att förkunna, och blåsa i sju basuner är att förkunna evangelium. Präster är förkunnare och sju präster är evangeliets förkunnare. När israeliterna hade gjort så enligt Guds föreskrifter, då föll Jerikos murar. På liknande sätt faller vår otros murar, nämligen enbart genom evangeliets kraft.

Sju *multipliserat med fullständighetens tal 10 (=70)* betecknar fullständig förlåtelse i kraft av Jesu försoningsverk. När Petrus frågade om det räcker att förlåta sin broder sju gånger, svarade Jesus: "Nej, inte sju gånger utan 70 gånger sju gånger" (Matt. 18:22) d s inte bara ett visst antal gånger, utan alltid på det sätt som Jesus själv har gjort det, han som har helt och fullt betalt och förlåtit oss alla våra onda gärningar för all framtid.

Talet 70 förekommer redan i andra Moseboken som en profetia om evangeliet. Efter det att Gud hade gjort det bittra vattnet i Mara drickbart för folket med ett stycke trä, som Mose kastade i vattnet, heter det, att "de kom till Elim, där det fanns tolv vattenkällor och sjuttio palmträd, och de slog läger där vid vattnet." 2 Mos. 15:27. Tolvtalet betecknar Guds folk: i GT israeliterna, i evangeliets ljus alla av Kristus återlösta. Palmträd är segerns symbol. Sammantaget är citatet en profetia om frälsningen i Kristus, genom vilken Gud ska ge hela sitt folk evangeliets friska vatten och därmed också fullständig andlig seger i kraft av Kristi nåd.

Åttatalet betecknar något nytt, det som kommer efter ett fullt sjotal. 1 Mos. 17:12. 1 Petr. 3:20. Jesus har också detta tal som sin signatur. Upp. 1:6.

Åttatalets symboliska innebörd är det nya livet, som Jesus skapade genom sin offerdöd för världen. Åttatalet kommer sig av att Jesus uppstod på den åttonde veckodagen, som är lika med den första dagen i följande vecka. I och med hans uppståndelse från de döda bekräftade Gud, att Jesus hade tillfullo sonat världen synd. Med hans uppståndelse hade människosläktet trätt in i en ny era som en förnyad, rättfärdig och Gud behaglig skapelse.

Det nya livet genom Kristus förutsägs med åttatalet redan i bibelns första bok. Synden kom in i världen genom Adam, men genom Noa gavs ett löfte om frälsning från synden. I syndaflo den dränktes alla de ohörsamma, som inte ville tro Noas predikan, men i arken, som Gud befalld Noa att bygga, en symbol för frälsningen i Kristus, blev åtta (!) personer frälsta undan floden. Aposteln Petrus skriver : "... i den (arken) blev några få, åtta personer, frälsta genom vatten. Efter denna förebild frälser dopet nu också er." 1 Petr. 3:20. Dopet är Guds handling med oss, varigenom vi får del av uppståndelse livet i Kristus. I GT förebildas dopet av omskärelsen, och denna skulle ske åtta dagar efter barnets födelse, för att understryka att barnet gick in i ett nytt gudsförhållande samt som en profetia om det nya liv, som Kristus skulle ge åt världen. 1 Mos. 17:12. Luk. 2:21.

Av naturliga skäl förekommer åttatalet som symbol för löftet om uppståndelselivet i Kristus mera sparsamt än sjutalet för frälsningen. Frälsningsverket måste bli gjort först innan det nya livet i Guds gemenskap kunde börja. Men vi, som lever i nytestamentlig tid och ser löftena om frälsningen fullbordade, har anledning att ta fasta på allt som sägs om vad Kristi uppståndelse innebär för oss och hela världen. Vi bör veta vilket gudsförhållande Kristus har insatt oss i genom sin uppståndelse. Utan visshet om detta är vår kristendom falsk och vi går miste om hela frälsningen.

När Jesus efter sin himmelfärd talar till oss igen och hälsar oss genom Johannes, gör han det med åttatalet som extra understrykning av att han nu är den uppståndne härskaren över världen och att vi har del i hans uppståndelse: "...och från 1) **Jesus** 2) **Kristus**, 3) **det trovärdiga vittnet**, 4) **den förstfödde från de döda** 5) och **härskaren över jordens kungar**. 6) **Han som älskar oss** 7) **och har friköpt oss från våra synder med sitt blod** 8) **och som har gjort oss till ett konungadöme, till präster åt sin Gud och Fader.**" Upp. 1:5,6.

Niotalet (3x3) är Guds fullständiga tal, hans särskilda namnteckning t ex Upp. 4:8. Niotalet förekommer inte särskilt ofta, men där det förekommer gäller det något mycket viktigt. Det betyder att Gud själv står bakom det som sägs i sammanhanget. Niotalet ingår redan i **bibelböckernas antal**. Gamla testamentet, som innehåller löftena om Frälsaren, har 39 böcker. Talet 39 består av en trea och en nia efter varandra. Trean anger att böckerna är av gudomligt ursprung, en gåva av Gud given åt oss. Med nian bekräftar Gud, att han själv står bakom hela GT. Han har sett till att just dessa böcker har kommit med i den slutliga kanon. Vi ser samma sak i fråga om Nya testamentet, som är löftenas uppfyllelse. NT har 27 böcker. Talet 27 är Guds namntecknings niotal taget tre gånger, $9 \times 3 = 27$. Fullständigare kan det inte uttryckas, att Gud själv står bakom bibelns böcker. Av Guds talsignatur vet vi, att det är Gud själv som har bestämt vad NT ska innehålla och sett till att dess böcker har blivit skrivna enligt hans vilja, och att han står för vad som sägs i böckerna.

I bibelns text har Gud satt in sin signatur på sådana ställen, där det är fråga om att bestyrka något som gäller Sonens verk.

Det första stället är i 1 Mos. 18:2 i berättelsen, där Gud ger löftet till Abraham om välsignelsen för 'alla folk' d v s löftet om en Frälsare.

Det andra stället är i 1 Mos. 22:13 i berättelsen om Abrahams offer som förebild till Sonens död för världen.

Det tredje stället är i Upp. 1:8, där Guds namnteckning står som underskrift till Uppenbarelsebokens företal.

Det fjärde stället är i Upp. 4:8, där det berättas om evangelierna under symbolen av fyra väsen.

På de fyra nämnda ställena i bibelns text döljer sig niotalet bakom ordens antal. I Upp. 1:8 står det: 1) **Jag är** 2) **A och** 3) **O, säger** 4) **Herren** 5) **Gud, han** 6) **som är och** 7) **som var och** 8) **som kommer**, 9) **den Allsmäktige**. Det är anmärkningsvärt att Gud sätter sin särskilda signatur under just Uppenbarelsebokens företal, inte vid någon annan bibelbok på samma sätt. Orsaken är att Uppenbarelseboken är en sammanfattning av

evangeliet, som är hela bibelns ärende.

I Upp. 4:8 står det: **Dag och natt säger de utan uppehåll: 1) "Helig, 2) helig, 3) helig är 4) Herren 5) Gud, 6) den Allsmäktige, 7) han som var och 8) som är och 9) som kommer.** I det avsnittet beskrivs vad evangelierna (evangelisterna) förkunnar, nämligen Gud och hans verk. Genom att sätta ut sin signatur här bekräftar Gud, att han själv står bakom deras förkunnelse: De förkunnar inte människoord utan Guds eget budskap.

Ställena i Gamla testamentet, där Gud har satt in sin signatur, finns i samband med **löftena om frälsningen**. Där är niotalet svårare att upptäcka. Kanhända är signaturen där dold för att därmed antyda att frälsningen inte ännu i GT är uppenbarad utan ges bara som löfte. I 1 Mos. 18:2 finns signaturen dels i tretalet (tre män) och dels i själva berättelsen. Där sägs om Mose: 1) **Han lyfte sina ögon, 2) han såg, 3) och se, 4-6) tre män stod framför honom. 7) Då han fick syn på dem, 8) skyndade han sig emot dem från tältöppningen 9) och bugade sig till jorden.** Den hebreiska grundtexten ger denna ordalydelse, likaså den estniska nya bibeln. Våra svenska biblar har slarvat bort vissa ord så att Guds signatur inte framträder fullständigt. Mellandelens tretal framträder också i satsdelarnas antal.

Denna händelse, då tre män besöker Abraham, har också sen gammalt setts som den Treeniges besök. Guds besök hos Abraham var ytterst betydelsefullt som upptakt till alla löftena genom Abraham om den kommande Frälsaren och hans rike. Gud visar, att det är han själv som Treenig Gud som står bakom både löftena och deras infriande.

För att poängtera löftets sanning upprepar Gud sin signatur i samband med offrandet av Isak i 1 Mos. 22:13. Signaturen finns dold i ordens antal just där Mose får syn på en vädur, som han får offra i stället för Isak. Väduren står som bild för Kristus, som måste offras för att vi skulle gå fria.

1) **Abraham såg sig omkring 2) och fick då syn på, 3) och se, 4) en bagge 5) bakom, 6) som hade fastnat med hornen i ett snår. 7) Abraham gick dit 8) och tog baggen 9) och offrade den till brännoffer i stället för sin son.**

Så har Gud med sin namnteckning visat vad som är bibelns egentliga ärende och samtidigt bekräftat fyrfaldigt att han som allsmäktig Gud står bakom vår frälsning.

Tiotalet betecknar något fullständigt. 2 Mos. 34:28. Tio gånger tio (hundra) är ett kraftigare uttryck för fullständighet.

Tusen består av tio gånger tio gånger tio, fullständighetens tal upphöjt till tredje (= Guds) dignitet.

Tolvtalet består av tre gånger fyra. Eftersom fyra betecknar världen eller hela folket och tre dess gudomliga ursprung, betecknar tolv gudsfolket, i gammaltestamentlig tid Israels folk, 4 Mos. 2, och i nytestamentlig tid det nya Israel eller **Kristi rike**. Under tolvtalets signatur har av sextalets syndiga människor blivit ett heligt och rättfärdigt Gudsfolk. Att tolvtalet är talsymbol för Guds folk kan man förstå av att Israels folk, som Gud utvalde till sitt särskilda egendomsfolk, hade tolv stammar efter Jakobs tolv söner. Tolvtalet förekommer ofta både enkelt och mångfaldigt i GT för att betona Israels karaktär av utvalt Gudsfolk. 4 Mos. 7:87f., Esr. 8:35. Ställningen till helgedomen hade 4x12 plankor, 2 Mos. 26:15ff., stolparna var 5x12. 2 Mos. 27:10-12.

Liksom GT som helhet är en enda och samtidigt mångfaldig profetia om världens nyskapelse i Kristus, så pekar också GT:s tolvtal framåt. T ex fanns det i Salomos tempel ett kopparhav, som symboliserade det prästerliga egendomsfolket, och detta hav bars upp av tolv oxar, uppställda tre mot vart väderstreck. Det prästerliga egendomsfolket har ju sin direkta motsvarighet i NT:s heliga prästerskap i Kristus. 1 Petr. 2:5, 1 Petr. 2:9, Upp. 1:6. Och oxarnas uppställning mot de fyra väderstrecken pekar mot NT:s världsvida tillämpning.

Tolvtalet är liksom sjutalet uppbyggt av talen tre och fyra, som står för Gud och världen. I frälsningens sjutal tar Gud kontakt med världen och frälsar den genom Jesus (3+4). I Guds folks tolvtal har världen genom Jesu verk redan blivit Guds folk, vilket uttrycks med 3x4.

NT:s motsvarighet till Jakobs tolv söner är Jesu tolv apostlar. Genom Jakob föddes tolv jordiska söner, som blev ett helt folk, men genom Jesu apostlars predikan föds människor andligen till ett himmelskt Gudsfolk. Det frälsta Gudsfolket har i Uppenbarelseboken talsignaturen 144 d v s 12x12. Dessa har både blivit Guds folk genom Kristi verk och genom tron tillägnat sig budskapet, så att de definitivt och för evigt står under Guds baner och beskydd.

Tjugofyra är lika med tolv plus tolv och betecknar Guds nya Israel i både gammaltestamentlig och nytestamentlig tid. **Etthundrafyrtiofyra** är lika med tolv gånger tolv och betyder hela Guds rike, en skara som ingen kunde räkna, det himmelska Jerusalem, Kristi brud o s v. hela gudsfolket sammantaget på jorden och andra sidan döden. De **etthundrafyrtiofyra tusen** är samma sak, hela Guds frälsta folk, oräkneligt som stjärnorna på himmelen, enligt löftet till Abraham.

Fjortontalet betyder bedräglig. Jesu jordiska släktregister i Matteus första kapitel består av 3 x 14 släktled från Abraham räknat. den upptar de manliga representanterna i rakt nedstigande led och skulle ha varit fullständigt om inte i det sista ledet skulle ha stått Maria. Gud själv var Jesu biologiske far, inte Josef. I så måtto är registret bedrägligt, trots att Jesus också ofta räknas som Davids ättling. I Uppenbarelseboken förekommer talet fjorton i betydelsen falsk. Upp. 18:12.

Men eftersom $14 = 2 \times 7$, och 14 kommer hela tre gånger kan man av detta också utläsa vems jordiska släktregister det är fråga om. Talen står för "Frälsare och sann Gud". (frälsningen eller Frälsaren 7, sann 2, Gud 3)

Tredjedel, femtedel och tiondedel, tionde betyder delaktighet i respektive tal.

En tredjedel ska lämnas kvar. Den tredjedelen skall jag låta gå genom eld. Jag skall luttra dem som man luttrar silver.... De skall åkalla mitt namn och jag skall bönhöra dem. Sak. 13:9. Denna tredjedel är delaktig i Guds tretal d v s de som tror Guds ord. Israeliterna skulle ge en femtedel (fem = skuld) av sin skörd åt farao, eftersom åkerjorden tillhörde farao. 1 Mos. 47:24. Även den kvarvarande tiondelen (av hela landet) skall ödeläggas. Jes. 6:13. Tiondet, en tiondedel av den jordiska välsignelse, som Gud ger ifråga om skörd o d, skulle erläggas av tacksamhet för hela välsignelsen.

Övningsfrågor:

1. Varför skulle gossebarnen i GT omskäras just åtta dagar efter födelsen?
2. Varför blev det tolv korgar med mat över efter bespisningen enligt Matt. 14:20?
3. Varför just två denarer? Luk 10:35
4. Varför sände Jesus ut just 70 lärjungar? Luk. 10:1.
5. Vad anger tvåan i det att de utskickade skulle gå två och två? Luk. 10:1.
6. Vad säger siffrorna 500 och 50 denarer i liknelsen om de skuldsatta? Luk. 7:41.
7. Vad vill Jesus säga med 7 bröd och 7 korgar och 4000? Matt. 15:36-38.
8. Vad vill Gud säga genom talen 7, 10 och 50 i 3 Mos. 25:8-10?
9. Varför var Isais söner 8 till antalet och David den åttonde? 1 Sam. 16:10-11.
10. Varför höll Mose förbön för Israels folk i fyrtio dagar och fyrtio nätter? 5 Mos. 9:25.

Talsymbolikens tillämpning i Uppenbarelseboken

11. Varför talas om Guds sju andar, då Anden ändå är bara en? Upp. 1:4, 3:1.
12. Skulle det inte ha räckt med ett ve i Upp. 18:16?
13. Vad betyder '10 dagar' i Upp. 2:10?
14. Var döljer sig 5-talet i Upp. 2:19 och varför just 5?
15. Vad betyder sexan i Upp 4:8? (Vingarna är ett uttryck för de fyra väsendenas verksamhet)
16. Vad betyder 4-talet i Upp. 5:9?
17. Vad betyder 24-talet i Upp. 4:10?
18. Vad betyder sjutalen i Upp. 8:2 och 6?
19. Vad betyder talet 666 i Upp. 13:18?
20. Vad betyder "Fem har fallit, en är....?" Upp. 17:10. Till ledning: Sammanhanget har att göra med rättfärdighet.

Svar på frågorna:

1. Omskärelsen är en förebild till dopet och i dopet får vi del av det nya livet i Kristus, han som uppstod på den åttonde veckodagen.
2. Jesus mättade 5000 med jordiskt bröd, men han visar med de 12 korgarna, att det himmelska bröd som han ger räcker till åt hela Guds församling (12).
3. Tvåtalet betyder sanning. Samariten Jesus gav sitt evangelium till värdhusvärden församlingen, för att den skulle vårda den slagne med det.
4. Sjutalet betyder Kristi fridsförbund och Ande. De utsända skulle förkunna evangeliet i Andens kraft. Tio gånger sju betyder evangeliet fullt ut, fullständigt.
5. Tvåtalet är en symbol för Sanningen, som de skulle förkunna.
6. Femtalet anger att något är ofullständigt, bristfälligt eller att man är skyldig något. 50 och 500 är olika grader av skuldsättning.
7. Jesus vill säga, att han har kommit för att förkunna sitt andliga fridsförbund (7) för hela världen (4000). Den sortens bröd tar inte slut, det blir lika mycket över.
8. Bibelstället är en profetia om Guds fridsförbund (7) i Kristus. Då 10 betyder fullständighet och då dag har med vårt jordeliv att göra och man ska blåsa kraftigt i horn, så betyder denna profetia för oss, att vi hela livet ska kraftigt framhålla evangeliet. 7 X 7 eller 49 betyder budskapet, som gäller oss skuldbelagda och bristfälliga (50) människor.
9. David som den åttonde av Isais söner är en direkt förebild till Jesus, som uppstod på

den åttonde veckodagen.

10 Talet 40 är symbol för skuld. Mose bön för folket i 40 dagar och 40 nätter är en direkt förebild till Jesus, som frestades av djävulen i öknen lika länge efter det att han genom dopet hade tagit på sig hela världens syndaskuld.

11. Sjutalet, liksom alla andra tal i Uppenbarelseboken, används inte enligt deras siffervärde utan efter deras betydelser. Då sjutalet betyder både Ande och Fridsförbundet i Kristus, betyder 'Sju andar' ordagrant 'den Guds Ande, som förkunnar fridsförbundet i Kristus'.

12. Ett ve skulle ha betytt bara 've', men två ve betyder 'sannerligen' enligt betydelsen av talet två.

13. I Uppenbarelseboken används 'dagar' som uttryck för människans liv på jorden. Då 10 betyder fullständighet, blir 10 dagar lika med hela livet. Det bekräftas också i följande mening av orden 'Var trogen intill döden!'

14. Femtalet finns i uppräknningen 'dina gärningar, din kärlek och din tro, ditt tjänande och din uthållighet'. Femtalet är symbol för det otillräckliga. Herren var inte nöjd med församlingsföreståndarens goda sidor, det fattades något, och femtalet understryker detta. Dessa fyra bibelställen är från de första kapitlen, där vi mycket försiktigt förs in i symbolikens mysterier. Från och med det fjärde kapitlet blir det mycket svårare.

15. Talet sex betyder både människa och mänsklig. Väsendena som har vingar använder dem på ett mänskligt sätt. Väsendena är rent av människor, nämligen de fyra evangelisterna, som med Andens vingar rör sig över det jordiska och ser Jesu härlighet. Det rapporterar sina intryck på ett mänskligt sätt.

16. Fyrtalet i stammar och språk, folk och folkslag betyder alla människor. Det framgår inte annars av själva meningen 'åt Gud köpt människor av alla stammar ...', som om det gällde bara en del härifrån och därifrån.

17. Talet 12 betyder Guds folk. 24 betyder detsamma, men med tillägget gånger 2. Enligt Joh. 8:17 gäller det för sant som två vittnar. Guds folk är vittnesgilla angående evangeliet. De har också den domsmakt som evangeliet innebär. Äldste hade under den första kristna tiden en viss domsmakt. 'De 24 äldste' betyder alltså 'Guds vittnesgilla folk med evangeliets domsmakt'. (Angående domsmakten se Joh. 3:18)

18. Se svaret till fråga 11. Sju änglar = Guds Ande som förkunnare. Sju basuner är budskapet, som Anden fick att förkunna, när Jesus hade fullbordat sitt verk.

19. Sex = människan. Tre sexor = människans strävan att själv vara Gud. (Vilddjuret 666 är den jagets högmotsande som styr köttet och den oomvända människan)

20. Fem = otillräcklig. Fem har fallit = (Vår egen) otillräckliga rättfärdighet gäller inte inför Gud. En = Kristus, En är = Kristus är den ende med en bestående rättfärdighet.